

PROFESSOR DISTELPUNT

door

ANJA VAN DER HEIJDEN

Liedjes van

Ruud Klootwijk (tekst) en Brigit Calame (muziek)

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PROFESSOR DISTELPUNT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANJA VAN DER HEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Professor Distelpunt - humeurige professor/uitvinder

Van Sluesnie - sarcastische butler

Tier de Groot - boze buurvrouw

Ariane Djoons - avonturierster

Warbaard - zeerover, assistent Ariane

Carla K. - slimme boef

Ben B. - domme boef

De muziek van de liedjes is te bestellen bij de componiste Brigit Calame. De cassette/minidisc bevat een ingezongen en instrumentale versie. Voor meer informatie over de muziek kan contact worden opgenomen met Brigit Calame, telefoon: (071) 531 83 75

DECOR:

Laboratorium van Professor Distelpunt. Zolderkamer met balkon. Tekeningen en gereedschap liggen verspreid over de vloer. Op de tafel een computerachtig apparaat en andere appara-tuur. Op de grond en in kasten staan nog meer televisie- en computerachtige apparaten en printers. Professor Distelpunt legt de laatste hand aan het apparaat dat op de tafel staat. Ook die tafel ligt bezaaid met papieren. Van Sluesnie is aan een ander tafeltje bezig kandelaren te poetsen.

DISTELPUNT: Rozettang.

VAN SLUESNIE: *(kijkt verstoord, staat niet op)* Rozettang.

DISTELPUNT: Rozettang. Waar blijft dat ding?

VAN SLUESNIE: *(staat onwillig op)* Gereedschap is m'n afdeling niet.

DISTELPUNT: Niet zo bijdehand. Rozettang alsjeblieft.

VAN SLUESNIE: *(kijkt met een viezig gezicht in de gereedschapskist)*
Als ik wist hoe zo'n ding eruit zag...

DISTELPUNT: Schiet op. Of ik stuur je terug naar de Galamieten.

VAN SLUESNIE: Graag. Daar had ik meer lol dan hier. *(pakt een willekeurige tang)* Deze? *(loopt weer terug naar het tafeltje met kandelaren)*

DISTELPUNT: Dank je. *(draait wat schroeven vast)* Lierpin.

VAN SLUESNIE: Lierpin. *(staat weer onwillig op en zoekt met een vies gezicht weer tussen het gereedschap en bekijkt de stukken een voor een)* Als mijn vader me nu zou zien. Hij zou zich omdraaien in z'n graf. Hele generaties butlers heeft onze familie voortgebracht. En moet je me nu zien. Als ik monteur had willen worden, had ik dat vak wel gekozen.

DISTELPUNT: Wat zeg je allemaal? Wat vroeg ik nou ook al weer? O, ja, lierpin. Waar blijft-ie nou?

VAN SLUESNIE: *(pakt weer een willekeurige tang)* Ik snap niet hoe iemand in deze troep kan werken. Getver, vlek op m'n handschoen. *(laat het gereedschap weer vallen)*

DISTELPUNT: Voorzichtig, man!

VAN SLUESNIE: Ik zei: als ik monteur had willen worden, had ik dat vak wel gekozen. Nu heb ik nog een vlek op m'n handschoen ook. Ik snap niet dat u met deze viezige apparaten kunt werken.

DISTELPUNT: Zijn ze vies? Ja, inderdaad. Nou, dan ga je ze straks maar even lekker schoonmaken.

VAN SLUESNIE: Schoonmaken?

DISTELPUNT: Ja, schoonmaken.

VAN SLUESNIE: Maar ik ben butler! Ik kan tafels dekken voor tachtig personen en nergens blonken de kandelaren zo schitterend als waar ik heb gediend. Maar gereedschap schoonmaken, nee, dat hoort toch echt niet tot mijn takenpakket.

DISTELPUNT: Niet langer zeuren, Slues. Lierpin, zei ik. Waar is dat ding?

VAN SLUESNIE: Maar mijn handschoen?

DISTELPUNT: Daar heb je er toch tachtig van. Wat zoekt ik?

VAN SLUESNIE: Lierpin.

DISTELPUNT: Kom op met dat ding.

VAN SLUESNIE: *(zoekt tussen het gereedschap en pakt de lierpin)*

Gaan we nog lang zo door?

DISTELPUNT: Ja. Nu dit even vasthouden. Zo. *(van Sluesnie buigt zich in een vreemde houding om het apparaat bij elkaar te houden, terwijl Distelpunt de laatste schroeven vastdraait)*

VAN SLUESNIE: Ik krijg kramp.

DISTELPUNT: Wat?

VAN SLUESNIE: Ik hou het niet meer.

DISTELPUNT: Even nog.

VAN SLUESNIE: Ik word hier ook maar voor alles misbruikt.

DISTELPUNT: Niet aanstellen. Vasthouden.

ELKE DAG IS AVONTUUR

(lied door Distelpunt en van Sluesnie)

DISTELPUNT:

Elke dag is avontuur, werken aan een ding,
Ook al kijkt die Sluesnie zuur, ik ben blij ik zing,
Want wie weet vind ik wat uit:
Een kast die door de kamer stuit,
Een bezem die de afwas doet,
Een stoel die alle mensen groet.
Elke dag een avontuur, ik ben blij, ik zing.

VAN SLUESNIE:

Elke dag een nieuwe stunt, elke dag weer kramp,
Ook al zingt die Distelpunt, ik vind het een ramp.
Altijd gaat er wel wat mis,
Veel gestoom en veel gesis,
Dan ontploft een apparaat,
Ligt de hele boel op straat.
Elke dag een nieuwe stunt, ik vind het een ramp!

SAMEN:

Elke dag weer aan de slag, altijd in de weer,
En maar denken elke dag: lukt het nou een keer?
Jullie kunnen het al zien,
Dit wordt weer een nieuw machien.
Als het dit keer nou eens lukt,
Dan is iedereen verrukt.
Elke dag weer aan de slag, lukt het nou een keer?

(van Sluesnie houdt het niet meer en laat de boel in elkaar storten)

DISTELPUNT: Wat doe je nou!

VAN SLUESNIE: Zo. Ik ga kandelaren poetsen.

DISTELPUNT: Jij gaat niks. Wat heb ik aan jou? Dat was het laatste schroefje. Nu moet ik de hele boel weer bij elkaar zoeken.

VAN SLUESNIE: Als u dan alles bij elkaar zoekt, ga ik lekker kandelaren poetsen.

DISTELPUNT: Blijf hier. Wij gaan het apparaat weer in elkaar zetten.

VAN SLUESNIE: Nu?

DISTELPUNT: Ja, nu. Straks komt Ariane met het Deltacircoon. Onze toekomstrijkmachine moet klaar zijn voordat ze komt. Dan kunnen we het Deltacircoon er gelijk in zetten. Snap je dat?

VAN SLUESNIE: Ja, dat is niet moeilijk te begrijpen.

DISTELPUNT: Help me dan.

VAN SLUESNIE: Als ik maar niets meer hoeft vast te houden.

DISTELPUNT: Ja, je handschoentjes mochten eens vuil worden. *(Tier de Groot bonst hard op de deur en komt stampend binnen)*

TIER: Wat is dat voor kabaal? Leg net effe lekker te dutten, komt het hele plafond naar beneden.

DISTELPUNT: Mevrouw de Groot.

TIER: Ja, dat ben ik. Dat hoeft je me niet te vertellen. Dat was ik gisteren en dat ben ik vandaag nog steeds. Voor zover ik weet. Nou, vertel op. Wat was dat net?

DISTELPUNT: Een ongelukje.

TIER: Dat kan je wel zeggen, ja. M'n plafond ligt in honderd stukken naast de sofa. Een centimetertje verder en ik had hier niet meer gestaan.

VAN SLUESNIE: Het spijt me dat te horen.

TIER: Logisch spijt je dat. Het zou je niet spijten. Maar wat doen we eraan? Vorige week dat carbidzuur dat langs de trap naar beneden kwam. En de week daarvoor stond de brandweer voor niks op de stoep omdat jullie met rook aan het stoeien waren. Dat wordt te gek.

DISTELPUNT: Ongelukjes.

TIER: Ongelukjes? Noemen jullie dat ongelukjes? De hele straat stond op stelten.

VAN SLUESNIE: Er mislukt wel eens wat.

TIER: Wel eens? Drie keer in de week, zal je bedoelen. Gaan jullie daar nog lang mee door?

DISTELPUNT: Wat bedoelt u?

TIER: Ik bedoel, wat doen jullie hier eigenlijk?

DISTELPUNT: Wij zijn uitvinders, mevrouw.

TIER: Uitvinders? Nou, daar zal je vet van worden. Op deze manier.
DISTELPUNT: Het is m'n beroep.
TIER: Lekker beroep. De hele straat op stelten. Ik bijna vermoord.
VAN SLUESNIE: Waar gehakt wordt, vallen spaanders.
TIER: Wat zegt-ie? Spaanders? Hele plafonds zul je bedoelen. Maar het is uit. Afgelopen met dat kabaal. En de brandweer voor niks voor m'n deur kan ik helemaal niet hebben.
DISTELPUNT: We doen ons best, mevrouw.
TIER: Dat is niet genoeg. Nog een keer het plafond naast m'n sofa en ik zet jullie eruit.
DISTELPUNT: Eruit?
TIER: Ja, moet ik het voor je spellen? Dan zoek ik andere huurders.
DISTELPUNT: Maar we hebben een contract voor een jaar!
TIER: Contract of niet. Ik zet jullie eruit.
VAN SLUESNIE: We zullen in het vervolg de uiterste voorzichtigheid betrachten.
TIER: Wat zegt-ie nou weer? Wordt het geen tijd dat hij Nederlands leert?
DISTELPUNT: We zullen voortaan uitkijken.
TIER: Dat is je geraden. Nou, dan ga ik weer.
VAN SLUESNIE: Ik laat u even uit, mevrouw.
TIER: Dank je, maar ik kan in m'n eigen huis de weg nog wel vinden. En dat plafond zullen jullie betalen.
VAN SLUESNIE: Natuurlijk, mevrouw. Tot ziens, mevrouw.
TIER: Goiedag.
DISTELPUNT: Tot ziens. Niet. *(van Sluesnie brengt Tier naar de deur)*
Hè, hè, ik dacht dat ze nooit weg zou gaan. Nu moeten we opschieten, want straks komt Ariane en dan zijn we nog net zover als we waren.
VAN SLUESNIE: *(gaat zuchtend en onverschillig bij het gereedschap staan)* Rozettang.
DISTELPUNT: Lierpin!
VAN SLUESNIE: Lierpin. *(Distelpunt en van Sluesnie zetten het apparaat opnieuw in elkaar. Een zweep wordt over de railing van het balkon geslingerd. Even later is aan de railing het gezicht van Ariane Djoons te zien, die zich aan de zweep optrekt)*
DISTELPUNT: Donkels, wat is dat?
VAN SLUESNIE: Er is er maar een die zoiets doet.
DISTELPUNT en SLUESNIE: Ariane!
ARIANE: *(klimt over het balkon naar binnen)* Ha jongens, daar ben ik eindelijk! Lekker balkonnetje.
DISTELPUNT: We hebben een deur, hoor.
ARIANE: Zo gewoon. Dit is veel leuker. Kan ik oefenen.

DISTELPUNT: Je had wel dood kunnen vallen!

ARIANE: Dat is nou net de pret. Kúnnen doodvallen en het dan lekker niet doen.

DISTELPUNT: Waar is Warbaard?

ARIANE: Die staat waarschijnlijk beneden nog te bibberen. Even kijken. *(loopt naar de railing van het balkon en roept naar beneden)* Ja, hoor, daar staat hij. Kom je nog? Waar wacht je op? Er komt geen trein, hoor.

WARBAARD: Moet ik?

ARIANE: Nee, natuurlijk niet, je moet niks. Maar schiet wel op.

VAN SLUESNIE: Mag ik u er misschien op wijzen dat wij over een deur en een trap beschikken?

ARIANE: Een deur èn een trap nog wel. *(tegen Warbaard)* Ze hebben een deur en een trap. Neem die maar.

VAN SLUESNIE: Misschien kan ik beter opendoen?

ARIANE: Ja, doe maar. Hoe die man zeerover heeft kunnen worden. Je zou toch denken dat hij met al dat enteren een beetje kon klimmen. Maar nee, hoor. *(van Sluesnie af)*

DISTELPUNT: Blij dat je er bent.

ARIANE: Nou! Veel te lang geleden. Zet je nog steeds de hele stad op stelten?

DISTELPUNT: Dat doe ik nooit!

ARIANE: Barcelona, Marrakesh, Istanboel...

DISTELPUNT: Dat waren ongelukjes.

ARIANE: En die heb je nou niet meer?

DISTELPUNT: Ehh...

ARIANE: Ik hoor het al. Het is nog steeds feest met jou.

DISTELPUNT: Alleen maar hier in huis.

ARIANE: Goh, je gaat vooruit. Nou, vertel op, waar is dat prachtaapparaat?

DISTELPUNT: Welk apparaat?

ARIANE: Je toekomst-weet-ik-veel-machine. Dat apparaat waar ik me zo voor uitgesloofd heb.

DISTELPUNT: De toekomstkijkmachine?

ARIANE: Ja, dat bedoel ik. Toekomstkijkmachine. Wat een woord. Had je geen kortere naam kunnen verzinnen?

DISTELPUNT: Als je een betere weet...

ARIANE: Nee.

DISTELPUNT: Nou dan.

ARIANE: Kom op, niet zo sacherijngig, laat zien die wonder-machine.

DISTELPUNT: Ja, zo. Eerst even wat anders...Heb jij het Deltacircoon bij je?

ARIANE: Ja, natuurlijk.

DISTELPUNT: Laat maar zien dan.

ARIANE: Kan niet.

DISTELPUNT: Kan niet?

ARIANE: Warbaard heeft het. Waar blijven die kerels trouwens? *(Ariane loopt naar het balkon en roept over de balustrade)* Hé jongens, waar blijven jullie? Zwaar? Wat nou, die paar koffers? Hou toch op, joh. *(Ariane loopt weer naar binnen. Kabaal op de trap van hutkoffers die naar boven gesleept worden. Even later getier van Tier op de achtergrond)*

DISTELPUNT: Wat is dat allemaal? Wat heb jij allemaal meegenomen?

ARIANE: Alleen maar een paar koffers.

DISTELPUNT: Een paar koffers? Het klinkt alsof er een hele verhuizing aan de gang is. Straks krijg ik weer ruzie met de boze buurvrouw.

ARIANE: Boze buurvrouw? Heb je een echte boze buurvrouw? Die wil ik wel eens zien.

DISTELPUNT: Daar hoeft je vast niet lang op te wachten.

TIER: Wat had ik nou gezegd? Geen kabaal.

DISTELPUNT: Zie je wel. Daar heb je haar al.

TIER: Zijn jullie van een andere planeet ofzo? Wat moet dat allemaal?

WARBAARD: Een paar koffers.

TIER: Ja, dat dat koffers zijn, hoeft je me niet te vertellen. Ik heb ook ogen in m'n kop. Maar wat moet dat? *(van Sluesnie en zeerover Warbaard komen nu met twee hutkoffers de kamer binnen. Tier er achteraan. Warbaard blijft dreigend bij Tier staan, maar die trekt zich niets van de zeerover aan)* En nou is het afgelopen. Ik zet jullie eruit! Ik ga nieuwe huurders zoeken.

DISTELPUNT: *(probeert Tier weer naar buiten te werken)* Jaja, dat is goed. Eind van de week zoeken we een nieuwe kamer.

TIER: Nee, jullie gaan nu.

VAN SLUESNIE: *(nog nahijgend)* Ik breng die koffers niet meer naar beneden.

TIER: Dat zal toch moeten. Of ik bel de politie.

VAN SLUESNIE: Bel de politie maar. Dan kunnen zij die koffers naar beneden sjouwen.

ARIANE: Kom, mevrouw, laten we een beetje redelijk blijven.

TIER: Wie bent u nou weer?

ARIANE: Ariane Djoons. Ik begrijp dat we erg lastig zijn en dat we veel lawaai maken. Maar weet u wel wat voor genie deze man is?

TIER: Een genie? Deze kerel? Hij heeft me bijna vermoord! Hij maakt er altijd een puinhoop van.

ARIANE: Ja, daar is hij goed in. Ik bedoel, nee, hij is echt een genie.

Weet u wel aan wie u de nieuwe levensgrote stereotoren met afstandsbediening en overal muziek heeft te danken?

TIER: Wat interesseert mij dat?

ARIANE: Aan deze man hier! Zonder deze man zat u nu zonder muziek in huis!

TIER: Ik heb helemaal geen muziek in huis!

ARIANE: Maar dat zou toch kunnen. Denkt u eens in, muziek in de keuken, in de gang, in de WC, in de slaapkamer. Dat kan allemaal. Dankzij deze man.

TIER: O ja?

ARIANE: Ja! En nu wilt u deze man zomaar de straat op schoppen? Terwijl u zoveel aan hem te danken heeft.

TIER: O ja?

ARIANE: Ja. Wilt u een man aan wie u zoveel te danken heeft echt de straat op schoppen?

TIER: Nee, nee, misschien niet.

ARIANE: Ik ben blij dat u gevoel heeft. Dat mag ik graag, een vrouw met gevoel.

TIER: Ik heb veel gevoel, ja. Nou goed, ze mogen blijven. Maar geen kabaal meer!

DISTELPUNT: Nee, mevrouw, we zullen heel voorzichtig zijn.

TIER: Dan ga ik maar.

DISTELPUNT: Alstublieft. Dank u wel. Krijg de hippekrissekietus.

TIER: Zei je wat?

DISTELPUNT: Nee, alleen maar dat ik blij ben dat u zoveel gevoel heeft.

TIER: Dat heb ik, ja. Ze zullen van mij niet zeggen dat ik geen gevoel heb. Tot ziens. *(Tier af)*

DISTELPUNT: Pffff. Wat een mens. Zo en nu het Deltacircoon. Wat heb jij allemaal in die koffers?

ARIANE: Een paar souvenirs.

DISTELPUNT: Een paar souvenirs?

ARIANE: Ja, stenen, rotsen, dat soort dingen. Ik moest het Deltacircoon toch goed verstoppen? Als ik het Deltacircoon gewoon in m'n tas had gestopt, hadden ze zo doorgehad dat ik aan het smokkelen was. Nu zit het mooi verstoppt tussen andere stenen.

DISTELPUNT: En dus sleep je die enorme koffers de halve wereld over?

ARIANE: Ja. Slim, hè?

VAN SLUESNIE: Nou. Dus die koffers zitten vol met stenen? M'n arme rug...

ARIANE: Ja.

DISTELPUNT: En het Deltacircoon zit er ook tussen?

ARIANE: Ja. Wil je het eens zien?

DISTELPUNT: Graag.

ARIANE: Warbaard, pak het Deltacircoon maar. (*Warbaard sleept de hutkoffers naar het midden van het laboratorium. Ariane en Warbaard doen de deksels van de koffers open en halen er een voor een een aantal keien uit*) Het is een prachtige blauwe steen. Makkelijk te vinden.

VAN SLUESNIE: Nou, erg makkelijk.

ARIANE: Weet jij nog in welke koffer we het Deltacircoon hebben gestopt?

WARBAARD: Linker.

ARIANE: Hoe weet jij dat nou?

WARBAARD: Je vraagt het. Ik zeg het.

ARIANE: Goed, de linker. (*haalt er een voor een keien uit. Krijgt er dan genoeg van*) Zo duurt het eeuwig. Kiep maar om. (*Warbaard kiept de koffer om. Er rollen tientallen keien uit*)

DISTELPUNT: Voorzichtig, man! Weet je wel hoeveel het Deltacircoon waard is?

ARIANE: Niet zo zenuwachtig. Zo breekbaar is dat spul niet. Het is gewoon steen. Ha, hier is het.

DISTELPUNT: (*gaat de steen direct bekijken onder een micro-scoop of iets dergelijks*) Prachtig. Eindelijk!

HET DELTACIRCOON

(lied door Ariane en Warbaard)

Met het vliegtuig, boot en trein,
Kwamen wij in de woestijn,
En wij zochten uren, dagen,
Niemand om de weg te vragen,
En zelfs na een dag of tien,
Nergens een circoon te zien!

Refrein:

Op zoek, op zoek, naar het Deltacircoon,
Op zoek, op zoek, het was niet meer gewoon.
Al die hitte, al dat zand. Zand, zand en nog eens zand!
Er was veel stof, maar jammer was alleen:
Nergens lag de goede steen!

Kuilen graven, elke dag,

Kijken of er daar wat lag.
En we zochten, dagen, weken,
Elke steen werd goed bekeken.
En zelfs na een week of tien:
Nergens een circoon te zien!

Refrein:

Op zoek, op zoek, naar het Deltacircoon,
Op zoek, op zoek, het was niet meer gewoon.
Al die hitte, al dat zand. Zand, zand en nog eens zand!
Er was veel stof, we kwamen er doorheen:
Kijk, hier is de goeie steen!

Maar een week of twee geleê,
Zat het ons een keertje mee.
Bij een verg met heel veel stenen,
Zochten wij weer naar die ene,
En daar lag hij, 't is werk'lijk waar,
Het circoon! Geloof het maar!

Refrein:

Op zoek, op zoek, naar het Deltacircoon,
Op zoek, op zoek, het was niet meer gewoon.
Al die hitte, al dat zand. Zand, zand en nog eens zand!
Er was veel stof, we kwamen er doorheen:
Kijk, hier is de goeie steen!

DISTELPUNT: Ja... Dit is het. Deltacircoon. Nu kan ik de toekomstkijkmachine afmaken. Prachtig. Ariane, dank je wel. Fantastisch. Moet je bedenken wat we straks kunnen doen... Aardbevingen en stormen voorspellen. Mensenlevens redden. Weten wat voor weer het wordt, zodat we op tijd een vakantie naar Spanje kunnen boeken.

VAN SLUESNIE: Wat voor weer het wordt? In Nederland? Boek die vakantie meteen maar.

DISTELPUNT: Hè, bemoei je er niet mee. Stop liever die keien weer in de koffer.

VAN SLUESNIE: Ik heb net met die koffers gesleept. Nu ga ik kandelaren poetsen.

DISTELPUNT: Jij gaat niks poetsen. Ik heb je nodig. Het Deltacircoon in

het apparaat stoppen. Maar waar laat ik dat ding nou?

VAN SLUESNIE: In de brandkast, dunkt me.

DISTELPUNT: Eindelijk een goed idee. Ja, daar is het kostbaar genoeg voor. *(Distelpunt stopt het Deltacircoon in de brandkast die achter een schilderij verstopt zit. Op dat moment wordt er gebeld/geklopt)* Ik ben er niet.

VAN SLUESNIE: Nee?

DISTELPUNT: Nee, stuur ze weg.

VAN SLUESNIE: *(doet de deur open)* Ja? We zijn er niet.

BEN B.: Handen omhoog, of ik.... *(hij krijgt een por van Carla K)*

CARLA K.: Meteropnemers.

BEN B.: Eh ja, meteropnemers.

VAN SLUESNIE: Meteropnemers?

CARLA K.: *(zwaait met een nep-identiteitskaartje)* Wij komen de meters opnemen.

VAN SLUESNIE: Welke meters?

CARLA K.: Welke meters? Ja, welke meters heb je? Gas, water, licht, elektriciteit. Noem maar op.

VAN SLUESNIE: Maar wij hebben geen meters.

BEN B.: Geen meters? Ze hebben geen meters. Nou, dan gaan we maar weer.

CARLA K.: Iedereen heeft meters. Wij zijn van de gemeentelijke energieke werken. Dat willen we dus even controleren. Altijd even controleren.

DISTELPUNT: Wie is dat? Wat willen ze?

VAN SLUESNIE: Meteropnemers. Ze willen de meters opnemen.

DISTELPUNT: Hebben wij die dan? Laat ze opschieten.

VAN SLUESNIE: Komt u maar verder. Maar weest u alstublieft voorzichtig. *(Distelpunt stopt het Deltacircoon in de brandkast en schuift net het schilderij er weer voor als de boeven binnenkomen. Carla K. ziet nog net waar Distelpunt mee bezig is. Carla K. en Ben B. sluipen door het laboratorium, maken kastdeuren open en kijken achter deuren. Ariane en Warbaard gooien de keien terug in de koffer. Distelpunt en van Sluesnie sleutelen aan de machine)*

BEN B.: Zo, de meters. Waar zijn hier de meters?

CARLA K.: Meters?

BEN B.: Ja, de meters. Daar komen we toch voor?

CARLA K.: Nee man, we doen maar alsof.

BEN B.: O.

CARLA K.: We zijn hier voor de toekomstkijkmachine!

BEN B.: O ja?

CARLA K.: Daar hebben we het net nog over gehad! We moeten de

toekomstkijsmachine stelen voor Linda L. Anders verraadt ze ons en komen we weer in de gevangenis terecht.

BEN B.: Maar we zouden toch niet meer stelen?

CARLA K.: Nee. Maar we moeten wel. Wil jij naar de gevangenis? Dit wordt onze laatste klus.

BEN B.: Gelukkig. Waar zijn de meters?

CARLA K.: Ben B., ben je nou echt zo dom of doe je maar alsof?

BEN B.: Eh...Ik ben zo dom?

CARLA K.: Wie me jou op m'n dak heeft gestuurd! Doe alsof je zoekt.

BEN B.: Waar zoeken we naar?

CARLA K.: Naar de toekomstkijsmachine!

BEN B.: Hoe ziet dat ding eruit?

CARLA K.: Dat weet ik ook niet. Als een apparaat.

BEN B.: Het staat hier vol met apparaten.

CARLA K.: Ja, dat is misschien wel een beetje een probleem.

VAN SLUESNIE: Kunt u het vinden?

CARLA K.: Ja hoor, we zijn zo klaar. Schrijf op. Stand 1: 3789.

BEN B.: Opschrijven?

CARLA K.: Ja, opschrijven! Wat is daar moeilijk aan?

BEN B.: Maar we doen toch alsof?

CARLA K.: Doe dat dan! We doen alsof we meteropnemers zijn. Meteropnemers schrijven standen op! Dus gaan we doen alsof we schrijven.

VAN SLUESNIE: Lukt het?

CARLA K.: Uitstekend! Schrijf op. Stand 2: 14 387.

VAN SLUESNIE: Gaat het?

CARLA K.: Ja, hoor. Bijna klaar. Dit wordt niks, Ben B.. Het is hier veel te druk. Ze letten veel te veel op ons. Zo kunnen we niet rustig zoeken.

VAN SLUESNIE: Bent u zover?

CARLA K.: Ja, hoor.

BEN B.: Maar we hebben nog helemaal niet....

CARLA K.: Hou je mond. We komen straks terug. We wachten buiten tot iedereen weg is. En dan gaan we al die apparaten eens rustig bekijken.

VAN SLUESNIE: Mooi. Dan zal ik u even naar de uitgang begeleiden.

BEN B.: Wat zegt hij?

VAN SLUESNIE: Dan gooi ik jullie er even uit.

BEN B.: O, zei je dat. Zeg dat dan meteen. (*van Sluesnie laat de boeven uit*)

ARIANE: En nu wil ik de toekomstkijsmachine zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto